

Ти — як сон, ти — як весняна казочка,
Бо ти й казка моєї сумної душі,
Що до мене часом прилетиш, мов та пташечка
І щебечеш мені у вечірній тиші.

Я тебе так люблю, моя мріє вечірняя,
Осолоди життя і кринице краси,
І бажаю тебе, моя любочко вірняя,
Як бажає потоптана травка роси.

Приходи ти до мене щодня так тихесенько,
Як той запах квіток, що із вітром летить,
І співай мені все свою пісню милесенько
І пести, як дитина старого пестить.

І закрий мені очі рукою маленькою,
Нехай я на минуле життя не дивлюсь
І, втомившись журбою тяжкою-гіркенькою,
У просторах незнаних світів загублюсь.